

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 8 / פרשת חוקת תשפ"ב

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזורך:
☎ 052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף קי"ז.

"כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם"

הגמרא השבוע מסבירה את התהליך הנפשי הגורם לחמות לחוש חוסר אהדה לכלתה [יש לכך השלכות הלכתיות לגבי נאמנותה להעיד עדות הנוגעת לכלתה], ומבארת שהאיבה ביניהן היא הדדית, שהרי פסוק ידוע הוא: "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם".

בתהליך טלפתי מופלא יכול האדם להשפיע על לב חברו - האם ישנאנו או יאהבנו. תחושתו כלפי חברו תגרום לתחושה זהה של חברו כלפיו.

בעיירה הונגרית הופתע הרב, אשר אך לאחרונה מונה לתפקידו, לראות שהמלשין של העיירה, בריון גס רוח, זוכה לעלייה מכובדת בשבת. הגבאים חששו ממנו... אך הרב שלא הסכים לכך עלה לבימה וסילקו. האיש כעס והבטיח נקמה. באחד הימים צעדו הרב ומלווהו לבדם ברחוב הריק, ולנגד עיניהם הופיע הבריון בפנים מאיימות... המלווה נחרד, אך למרבה הפלא הבחין כי פני הברנש התרככו, הוא ירד מסוסו ובעיניים מושפלות ביקש סליחה. המלווה ביקש הסבר, והרב נענה: "כאשר הבנתי שאני נתון בסכנה, התחלתי מיד להפך בזכותה של אותה נשמה אומללה, וכמים פנים לפנים, נעשינו לידידים".

איך זה קשור אלינו?

חכמי הגויים האריכו להסביר בחיבורים שלמים כיצד רוכשים ידידים והשפעה. חכמינו הביעו זאת במשפט קצר: ככל שנאהב את זולתנו, כן יאהב הוא אותנו.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף קט"ז.

"מ"ט דקטטה... רב שימי בר אשי אמר משום דאמרה בדדמי"

סוגיינתו השבוע פוסקת שאשה שלא שרר שלום בביתה אינה נאמנת לומר שראתה את בעלה מת. רב שימי בר אשי מפרש: אישה שאינה חפצה בחייה המשותפים, רצונה גורם לה להאמין, ואף "לראות", שבעלה מת, גם אם לא ראתה זאת בפועל.

אדם רואה ומפרש את מה שהוא רוצה לראות.

בעיר ליורונו שבאיטליה הסכימו ראשי הקהל שיש לבנות מקווה נוסף, אחד הפרנסים הצביע על בניין שעמד במרכז העיר כמתאים לצורך זה. "זהו בנין ישן" - אמר ראש הקהל בביטול, "לדעתי בניין פלוני מתאים יותר" - טען; "הבניין ההוא רחוק מאוד" - טען המציע הראשון, ומחלוקת פרצה. הרב שהתבקש להכריע גילה מיד בחוכמתו: שני הבניינים התאימו לעניין, הראשון לא היה מדי ישן, והשני לא היה מדי רחוק, אלא שהראשון היה שייך לאחיו של הפרנס, והשני היה ממושכן לחובו של ראש הקהל... הם לא שיקרו, כל אחד ראה את האמת' שהתאימה לו.

איך זה קשור אלינו?

תפסתי אותו - את השכן הטרדן - במעשה פסול, ראיתי בעיני! אין מקום לצידוק, אתה בטוח? אולי תחושתיך השלילית כלפיו גורמת לך לפרשן את מעשיו באופן מוטא, זו רק דוגמא כמובן.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף קט"ו.

אלא משום כבודו דאבוה דשמואל"

השבוע מספרת הגמרא: בעיר נהרדעא נמצא גט ששם המגרש בו היה "אנדרונילאי מנהרדעא", אשה ששם בעלה היה אנדרונילאי מנהרדעא טענה שזהו גיטה שאבד לה, אך 'אבוה דשמואל' חשש ליתנו לה, שמא יש בנהרדעא אדם נוסף ששמו 'אנדרונילאי', והוא המגרש. השאלה הובאה בפני רבי יהודה נשיאה, שהורה לבדוק בכל נהרדעא שאין אדם נוסף בשם זה. רבא מגלה לנו שרבי יהודה נשיאה לא באמת חש לכך, אלא הורה כן מפני כבודו של 'אבוה דשמואל' שלא יחוש ששאל שאלה מיותרת.

הזהירות בכבוד הזולת דורשת לפעמים לשנות מהאמת, כה עשו חכמינו.

בעיירה הסמוכה לקובנה טעה הרב בהלכה, מתנגדיו שביקשו להשפילו שלחו את הוראתו לרבי יצחק אלחנן מקובנה כדי שיחווה דעתו בעניין... הרב פסק לשואל שהוראת הרב נכונה, אך בד בבד שיגר טלגרמה לבני אותה קהילה ובה כתב: "לצערי טעיתי בהוראתי. להלכה הדין הוא להיפך. בברכה יצחק אלחנן". כך נשמר גדול הפוסקים שלא תצא תקלה מתחת ידו, ובד בבד הגן על כבוד רבם, שהלוא אם גאון הדור טעה בהלכה זו, אין מקום להלין על הרב.

איך זה קשור אלינו?

"שקר אסור לומר, אמת לא חייבים לומר" אומר הפתגם, אם הצגת האמת תגרום לפגיעה באחר, מותר ואף חובה להעלימה.